

Ὁργανισμοὶ περὶ στρατῶν πολυτελεῖς ἐγράφησαν,
ἀλλὰ τὰ πυροβόλα μας πρόωρος κατεστράφησαν,
μὰ κι' ἐμὴν δὲν ἔχομεν εἰς μίαν ἀποθήκην
ξασφαλίζον μέλλουσιν κατὰ Βουλγάραν νίκην.

Ἐδρασίθησαν κίλλβαντες,
σωλήνες ἡλιακώθησαν,
καὶ πάντες οἱ Κορύντατες
σχεδὸν ἀνεβλακώθησαν.

Ἐν τοῖσις τίς μεθ' ἡμῶν
εἰς τῆς Κορδῶνας τὸν βαρὸν,
καὶ κατ' αὐτὴν προσεύχουσι τὴν κρείμῳ σας ὄραν,
ποῦ βλέπετε δωρισμὸν καὶ πῦσιν πληθῶραν.
Θαρρεῖτε καὶ προσεύχεσθε μετ' ἐν τῷ προσκυνητῷ
προσὺ καὶ σὰς μετὰ πολλοὺς τὸ σχέδιόν σας πάρεν.

Προσεύχεσθε ἐν τῷ φανερόν, ἀλλ' ὁμῶς καὶ κρυφίως,
δυστυχοὶ νὰ γυρίζετε,
διότι δὲν γνωρίζετε
τί σκέπτεται καθ' ἑαυτὸν ὁ τῆς Ἀρχῆς Νυμφίος.

Τὸν παπποῦ μας ἐξαίρετως
ἐξυμνεῖ κι' ὁ Περικλέτος.

Τὸ ὁ Θεοτόκῃ τοῦ μπαρῶς,
ζήτ' ὁ Κορδοναροῦ μπαρῶς.
Τὸ ὁ Θεοτόκῃ πᾶσι
καὶ μετὰ Κορδῶνα δᾶσι.

Ὁ Μοῦσα μου, κειράθηκες
ὅαν ἔνος Κορδοροῦ μπαρῶς,
δέξου κι' ἐμὲ, Παράδεισε
τῆς Κορδοροκαλούμπαρ.

Ψάλλε κρᾶτος ραχατοῦ
μετὰ ζουρνᾶ καὶ μετὰ νταούλι,
κι' ἡ μαμμη τοῦ Παλατιοῦ
ἦγε νᾶβρη τὸν παπποῦλη.

Πῆρε δρόμους, μονοπάτια,
κι' ὅλοι γοῦλασαν τὰ μάτια
γὰρ νὰ ὁδοῦν ποῦ πηγαίνει
καὶ τί δῆλο δᾶ γένη.

Ὅτε ἀπὸ τόσοις γύρουν καὶ πολλὰς περιπλανήσεις
ἡ μαμμη ἐν τῇ πόρτῃ στέκει τοῦ πρωτοκτόντος ἐν ἴσοις,
καὶ κτυπᾷ καὶ μπαίνει μέσα καὶ μιλεῖ ἐν τῇ Κορδονίῃ:
οἱ προσμένοντες ἐν τῇ Παλᾷ, μὰ νὰ πῆς χωρὶς σανάδι.

Τι χαρά!... μετὰ δεικνύοντα μπαίνει μέσα ἐν τῇ Παλᾷ
κι' ἀνεβαίνει τὰ σκαλιά,
κι' ὅρα μάστιγ καὶ καὶ
τάπε μετὰ τὸν Βασιλῆα.

Ἀν' τὴν πύλῃ πόρτῃ μπαίνει
κι' ἀπὸ τῆς ἐμπροσθῆς ἐβγῆκε,
κι' εἶναι δικό του πᾶσι νὰς ἀπεδείξε τρανὰ...
γὰρ σου, Κορδῶνα Κορδῶνα.

Χαιρετώ και της Κορδόνας και του κόσμου τὸν μαγνήτη,
 ποὺ σὺν γύρισε 'στὸ σπῆτι
 τὸν εἰμῶσαν καμπόσοι μὲ καρδιόκτυπο μεγάλο
 καὶ τὸν 'ρώτησαν: τί νέα; μὲ τὸ Στέμμα πῶς τὰ πῆς;
 κι' ὁ Κορδόναρὸς τοὺς εἶπε πῶς δὲν λείπει τίποτ' ἄλλο,
 παρὰ μόνον, δπως λέγουν, τὰ στεφάνη κι' ὁ παππᾶς.

Χαίρε, τῆς Ἀρχῆς, γαμπρέ,
 Κορδονάρα γαμπρέ.

Μέσα σὲ θριάμβον ἄμα σὲ κυττάω, Θεωδώρακη...
 νὰ στεφάνη, νὰ κουφέτα, νὰ φιλογέρα, νὰ τσαούλι...
 ζήτω καὶ τὸν παρανύμφων, δηλαδή τοῦ Γουνιάρηκη,
 τοῦ Σκουτῆ τοῦ κὸρ Ἀλέκου, τοῦ τρανοῦ τοῦ Κυριακούλη,
 μὰ καὶ τοῦ Σαρανταπήχου, τοῦ κηρίου Καραπάνου,
 κι' ἀξιώσωμεν καὶ τοὺς τοὺς ἐγκομιόν καὶ στεφάνου.

Ποῖος θριάμβος καὶ πάλιν!... τί πομπὴ τοῦ Στρατηλάτου!...
 κι' ἔνυχε κι' ὁ Βασιλεὺς μας γάγγι τὰ γενεθλιά του,
 κι' ἔργαλαν καὶ τσοκολάταις 'στὰ Παλατιὰ φουστάτα,
 κι' ὁ Κορφατῆς προσεκλήθη γὰρ νὰ πηλὴ μὰ τσοκολάτα.

Κὶ' ἔβινε κι' αὐτὸς μ' ἐκεῖνα, ποὺ δὲν ἔκανε ποῖαρι,
 μὰ τοῦ λέγανε 'στ' αὐτὴ
 γὰρ τὴν τσοκολάτ' αὐτῇ,
 πῶς δὲν εἶναι τίποτ' ἄλλο, παρὰ τὸ γραστὸν πιδάρι,
 ποὺ σημαίνει ἔκουμπιόμα καθὼς λέγουν ἀλλὰ Τυθῆκα,
 κι' ὁ Κορφατῆς ἀπὸ φουστὰκα
 μ' ὅλο τῆς ἑλῆς τὸ κύμμα
 πῆρε τσοκολίτας χρώμα.

Δὲν ἐγνώριζαν καὶ ντόπιοι, μὴτε ἔξωτοι μὲ φροσάκι,
 τί Κυβέρινους θὰ γίγη,
 κι' ἔβρεχαν κι' αὐτοὶ κι' ἐκεῖνοι,
 κι' ἕνας ἔλεγε τὸν Λάππα, κι' ἄλλος ἔλεγε τὸν Σάκη.

Τρεῖς καὶ τέσσερες ἡμέρας - τίρι λίρι τίρι λίρι—
 πέρασαν χωρὶς Κυβέρο καὶ χωρὶς παραβοκῆρη,
 κι' ἔχασαν πολλοὶ τὰς φρένας
 μὲ τὸν γέρο Κορδονά,
 καὶ δὲν εἴσχετε κανέναν
 ποῖος τὸ κράτος κυβερῇ.

κὴν ὁ Κόντες, κὴν ὁ γέρος, ὁ πολέμος τὸν φόρων,
 κι' εἶχε 'βεθὶ τὸν διάβολό τῆς ἡ μαμμὴ τῶν Ἀνατόρων.

"Εβλεπες τριγύρω μ' ὄψεις κατηφείς καὶ σκυθρωπᾶς
 μερικὸς Κορδοναρέλους,
 μὰ τὴν Πέμπτην ἐπὶ τέλους
 ἦλθαν γὰρ τὸν Θεωδώρακὴ τὰ στεφάνη κι' ὁ παππᾶς,
 κι' ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι,
 πρὸς χαρὰν τοῦ κάθε βλάμη,
 τῆς Ἀρχῆς τῆς πολυφρένου κι' ἀληθῶς χαριτοβόρτου,
 καὶ τοῦ Θῆτα Ντελιγγάνη, σανιδὴ λαοπροβλήτου.

"Ο γαμπρὸς ἐγκαμιάσθη καὶ πλουσιῶς ἐπροικίσθη,
 κι' δροκὸν ἱερὸν ὠρυσίθη
 πῶς κανέναν 'στὸν καιρὸ του δὲν θὰ παῖξη Καραϊσκο
 ποῖος ὀλλιο, ποῖος πολλὸ,
 κι' ὅλο θὰ παρακαλῇ
 χρόνους ὁ θεὸς νὰ δίνη 'στῆς Ἀδοτρίας τὸν Φραγκῆσο,
 γὰρ νὰ μὰς ποιμαίνῃ παῖος τῆς Κορδόνας ὁ ποιμήν...
 εἶθε, γένοτο, μακάρι, κι' ἑκατὸ φορεῖς ἀμὴν.

"Ας φύγουν μαύρας συλλογαῖς,
 ὁ πόνος μας νὰ γάνη,
 κι' ὁ Θεωδώρακῆς ἐκλογαῖς
 ἐφρέτος θὰ μὰς νάνη.

Χαίρε, ποὺ σὺ τῆς ἐκλογαῖς τῆς κάνεις μὲ σοφία
 καὶ τῶρ' ἀνέβης 'στὴν Ἀρχὴ μὲ μειονοψηφία.
 Χαίρε, γαμπρέ τρικοβερτε, κι' εἰσεῖ σὲ προσκυνάμε
 σὰν ποῦθοι Κορδονάτοι,
 κι' ἐγὼ σ' αὐταῖς τῆς ἐκλογαῖς δὲν θέλω φύλλος νάμα
 'στὸν κόρφο τοῦ Κορφατῆ.

Γλυκὲ, μελέτῃ Θεωδωρῇ,
 πεπνὸνί μας μονικέτω,
 χωρὶς κορδὸν δὲν 'μπορεῖ
 νὰ ζήσῃ τὸ Ρωμᾶικο.

Πάλι σοῦπαμε πολλὰ
 καὶ σ' ἐψάλαμε καλὰ.
 Μὰ κι' εἶπειν ἡ Ζαφειρεῖσα,
 τὸ πιστὸ σου τὸ σκυλί,
 τὴν μικρὴ τῆς τὴν οὐδέτσα
 τὴν 'μουντούσε καὶ πολὺ.
 Κὶ' ἔλεγε καθέναν φίλος,
 μὰ καὶ κάθε ἔξωτος σκόλος.

Τώρα ποῦ γὰρ τὸν παππούλη τῆς Ἀρχῆς ἀνθοῦν οἱ κῆποι
 ὅλα τὰχ' ἡ Ζαφειρεῖσα, μὴτε φερεῖς εἰς τῆς λείπει.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΕΘΝ. ΣΤΟΛΟΥ

Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος. — Ἰονικὴ Τρά-
 पेζα Limited. — Τράπεζα Ἀθηνῶν. — Τράπεζα
 Βιομηχανικῆς Πιστεως τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ τῆς 1ης Νοεμβρίου 1904 ἀρχεῖται ἐν ταῖς θυ-
 ραῖς τῶν τε ἐν Ἀθήναις καταστημάτων καὶ τῶν ὑπο-
 καταστημάτων τῶν ἀνωτέρων Τραπεζῶν, ἐφοδιασμέ-
 των ἐπὶ τῶν δημοσίων ταμείων, ἡ πώλησις τῶν γραμ-
 ματίων τοῦ ὑπὲρ τοῦ

ΕΘΝ. ΣΤΟΛΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ 1905
 ΤΙΜΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ

Ἀπὸ γραμμάτια 1 μέχρις 20 Ἀρ. 3 ἑκάστου

21, 100, 2,85
 Ἀρ. τῶν 100, 2,80

ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΕΣ

2) 18 Ἰανουαρίου, 3) 16 Ἀπριλίου, 3) 16
 Ουλίου καὶ 2) 18 Ὀκτωβρίου 1905.

ΛΑΧΝΟΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ

ΚΕΡΑΗ	ΔΡΑΧΜΑΙ
1	ἔξ 100,000
1	» 25,000
1	ἐκ 10,000
3	» 5,000
5	» 1,000
411	ἔξ 100
578	ἐκ 50
1000	κλήροι δραχμαὶ 225,000

Ἐκ τῶν γραφείων τῶν ἀνωτέρων Τραπεζῶν